ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Σωκράτης περὶ τῶν δολοφόνων. Μιὰ χαρακτηριστικὴ συζήτησις. Ποιοὶ δολοφονοῦν τοὺς ἀνθρώπους. Πῶς προώδευσε ἕνας εὐγενής. Ἡ εἰρωνικὴ ἀπορία τοῦ δουκὸς ντὲ Γκίζ. Ἡ μαρκησία Φενταὶν καὶ οἱ γονεῖς της. Ὁ ἐπίσκοπος κι' ὁ δούξ. Ὁ πονοκέφαλος τοῦ βασιλέως. Μιὰ ἔξυπνη ἀπάντησις τοῦ Μαζαρίνου. Τὸ παιδὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

ΙΑ μέρα, ἕνας ἄνθρωπος, ὡπλισμένος μ' ἕνα ρόπαλο, πέρασε τρέχοντας μπροστὰ ἀπὸ τὸν φιλόσοφο Σωκράτη. Κυνηγοῦσε ἕναν ἄλλο ἄνθρωπο, ποὺ ἔφευγε ὅσο μποροῦσε γρηγορώτερα.

—Πιάστε τον !... Πιάστε τον !... ξεφωνίζει ὁ πρῶτος.

Ὁ Σωκράτης ὅμως οὔτε κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του.

—Εἶσαι λοιπὸν κοιμᾶσ ;... τοῦ λέει ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ ρόπαλο. Δὲν μποροῦσες νὰ φράξῃς τὸ δρόμο σὲ κεῖνον τὸν δολοφόνο ;

—Δολοφόνο ; Τί σημαίνει αὐτὴ ἡ λέξι ; Δὲν καταλαβαίνω ! εἶπε ὁ Σωκράτης.

—Νόστιμο κι' αὐτό !... Δολοφόνος εἶνε ἕνας ἄνθρωπος ποὺ σκοτώνει.

—Ὁ χασάπης, δηλαδή ;...

—Γέρο τρελλέ !... Θέλω νὰ πῶ ἐκεῖνος ποὺ σκοτώνει ἕναν ἄνθρωπο.

—Ἀ ! μάλιστα.... ὁ στρατιώτης...

—Ἀμαθέστατε !... Δολοφόνος εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκοτώνει ἕναν ἄλλον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πόλεμος, σὲ καιρὸ εἰρήνης !...

—Μάλιστα, κατάλαβα. Ὁ δήμιος θὰ εἶνε...

—Μὰ ἐσὺ εἶσαι ὁλωσδιόλου τοῦβλο !... Δολοφόνος εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκοτώνει ἕναν ἄλλον ἄνθρωπο μέσα στὸ σπίτι του. Κατάλαβες, ἐπιτέλους ;...

—Ἔτσι μίλα, εὐλογημένε ! Ὁ γιατρὸς θέλεις νὰ πῇς !... φώναξε ἱκανοποιημένος ὁ Σωκράτης.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ ρόπαλο, κατάπληκτος μπροστὰ στὴν τόση...στενοκεφαλιὰ τοῦ φιλοσόφου, ἔφυγε βλαστημῶντας καὶ ἀναθεματίζοντας.

* * *

Μιὰ μέρα ἕνας νεαρὸς εὐγενής, ποὺ πολὺ γρήγορα ἀπάχτησε τὴν εὔνοια τοῦ βασιλέως, μιλοῦσε σ' ἕναν κύκλο αὐλικῶν γιὰ τὴν ἀρχὴ καὶ τὴν ἐξέλιξι τῆς σταδιοδρομίας του.

—Ὅπως βλέπετε, ἔλεγε, στάθηκα πολὺ τυχερὸς ποὺ πῆρα ὡς σύζυγο μιὰ γυναῖκα εὐφυεστάτη, ἡ ὁποία μοῦ ἔδωσε πάντα καλὲς συμβουλές. Μπορῶ νὰ πῶ πὼς αὐτὴ μ' ἔκανε αὐτὸ ποὺ εἶμαι σήμερα.

—Καί... ποιός, παρακαλῶ, τὴν....βοήθησε ; ρώτησε ἀπαθέστατα ὁ δούξ τῆς Γκίζης.

* * *

Ἡ μαρκησία ντὲ λὰ Κροιὰ - Φονταὶν εἶχε δυὸ γιοιούς. Μιὰ μέρα τῆς εἶπε ὁ βασιλεὺς Ἐρρίκος 4ος :

—Μαρκησία, βρῆκα μιὰ γοητευτικὴ νέα γιὰ τὸν πρωτότοκο γιό σας. Καλὸ ὄνομα, καλὴ προίκα καὶ πολλὲς ἐλπίδες κληρονομίας.

Καὶ ὁ βασιλεὺς ὀνόμασε μιὰ νέα, τῆς ὁποίας ἡ φήμη δὲν ἦταν τόσο πολὺ ἐν τάξει. Μερικοὶ μάλιστα ἔλεγαν πὼς τὴν φλερτάριζε ἐπίμονα...ὁ ἴδιος ὁ Μεγαλειότατος.

Ἡ μαρκησία, ποὺ φυσικὰ τἄξερε ὅλα αὐτά, δυσαρεστήθηκε ὑπερβολικὰ καὶ ἀποκρίθηκε μὲ πικρία :

—Μεγαλειότατε, δὲν θὰ δώσω ποτὲ τὴ συγκατάθεσί μου γιὰ τὸν γάμο τοῦ παιδιοῦ μου μ' αὐτὴ τὴ νέα. Ἔχει πολὺ δυσάρεστο παρελθόν.

—Τότε, εἶπε ὁ Ἐρρίκος γελῶντας, νὰ τὴν δώσουμε στὸν μικρότερο γιό σας.

Τὸ εἶπε αὐτὸ ὁ βασιλεὺς μονάχα γιὰ ν' ἀστειευθῇ. Γι' αὐτὸ ἀπόρησε ὑπερβολικά, ὅταν ἄκουσε τὴ μαρκησία νὰ τοῦ ἀπαντᾶ, μ' ὅλη της τὴν σοβαρότητα :

—Ἂν δέχεσθε νὰ τὴν πάρῃ ὁ δευτερότοκος, Μεγαλειότατε, δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρησι.

—Δὲν εἶμαι περίεργος, μαρκησία, ἀποκρίθηκε ὁ Ἐρρίκος 4ος, ἀλλὰ θἄθελα νὰ ξέρω γιατί βρίσκετε αὐτὴ τὴ νέα ἀνάξια γιὰ τὸν πρῶτο σας γιό, ἐνῶ δέχεσθε εὐχαρίστως νὰ τὴν πάρῃ ὁ δεύτερος...

—Διότι, ἀποκρίθηκε ἡ μαρκησία, τὸ πρῶτο μου παιδὶ γεννήθηκε, χωρὶς ἀμφιβολία, ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου, καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ πάρῃ ὅποια τύχει... Ὁ δεύτερος ὅμως οὔτε ξέρω ποιὸν ἔχει πατέρα. Μπορεῖ λοιπὸν νὰ πάρῃ γυναῖκα ὅποια λάχει κι' ὅποια τύχει....

* * *

Ἕνας δοῦξ ἦταν καλεσμένος μιὰ βραδυὰ σ' ἕνα ἐπίσημο δεῖπνο. Στὸ δεῖπνο αὐτὸ ἦταν καλεσμένος κι' ἕνας ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἔφθασε στὸ ὑψηλὸ αὐτὸ ἀξίωμα χάρις στὴ μεγάλη του ἀξία, μολονότι ὁ πατέρας του ἦταν χοιροβοσκός. Ἐπάνω στὴ συζήτησι, ποὺ ἐπακολούθησε μετὰ τὸ δεῖπνο, ὁ κληρικὸς ἀντέκρουε μερικὲς ἀντιλήψεις τοῦ δουκὸς μὲ ἰσχυρότατα καὶ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα. Ὁ εὐγενὴς στενοχωρήθηκε, καὶ πάνω στὸ θυμό του δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τὴ γλῶσσα του καὶ εἶπε ὡρισμένος στὸν ἐπίσκοπο :

—Δὲν θὰ κάνατε ἄσχημα νὰ θυμᾶσθε πότε - πότε τὴν καταγωγή σας.

—Τὴν θυμοῦμαι πάντοτε, ἀποκρίθηκε ὁ εὐφυέστατος κληρικός. Καὶ μπορῶ μάλιστα νὰ σᾶς βεβαιώσω πὼς ἂν εἴσαστε σεῖς γιὸς τοῦ πατέρα μου, αὐτὴ τὴ στιγμὴ θὰ φυλάγατε ἀκόμη τὰ γουρούνια του, κάτω ἀπὸ τὶς βαλανιδιές...

* * *

Ὁ Δουξοβίκος 14ος ἐπρόκειτο νὰ συνεργασθῇ κάποιο πρωὶ μὲ τὸν καρδινάλιο Μαζαρίνο γιὰ σοβαρώτατες ὑποθέσεις τοῦ κράτους. Ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς παρουσιάστηκε, ὁ βασιλεύς, ποὺ εἶχε ἐκείνη τὴν ὥρα κοντά του κάποια εὐνοουμένη του, τοῦ μίνυσε πὼς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸν δεχθῇ, γιατί εἶχε δυνατὸ πονοκέφαλο.

Ὁ καρδινάλιος δὲν ἐπέμεινε, ἀλλὰ ξαναπαρουσιάστηκε τὸ βράδυ.

—Καὶ ὁ πονοκέφαλός σας, Μεγαλειότατε ; ρώτησε μὲ τὴ μεγαλείτερη εὐγένεια.

—Ἔφυγε, εὐτυχῶς, ἀποκρίθηκε ὁ βασιλεύς.

Τότε ὁ τετραπέρατος καρδινάλιος χαμογέλασε καὶ εἶπε :

—Ἀλήθεια, τὸν εἶδα ποὺ ἔβγαινε... Φοροῦσε μάλιστα ἕνα θαυμάσιο γαλάζιο φουστάνι...

* * *

Ὅπως διηγεῖται ὁ Σαμφόρ, ὅταν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λυὼν Μονταζέ, ἀνέλαβε τὰ ὑψηλά του καθήκοντα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ καρδιναλίου τοῦ Τανσέν, ποὺ ἦταν ἀρκετὰ ἡλικιωμένη ἐκείνη τὴν ἐποχή, τὸν συνεχάρη γιὰ τὶς ἐρωτικές του ἐπιτυχίες καὶ προπάντων γιὰ τὸ παιδὶ ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν κυρία Μαζαρέν. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὰ ἀρνήθηκε φυσικὰ ὅλα καὶ πρόσθεσε πειστικώτατα :

—Κυρία, ξέρετε πολὺ καλὰ ὅτι ἡ συκοφαντία δὲν σεβάστηκε οὔτε σᾶς. Ἡ ἱστορία μου μὲ τὴν κυρία ντὲ Μαζαρὲν εἶνε, σᾶς βεβαιώνω, τόσο ἀληθινή, ὅσο κι' ἡ περιπέτεια ποὺ ἀποδίδουν μερικοὶ κακοηθέστατοι σὲ σᾶς, μὲ τὸν καρδινάλιο Μαζαρίνο.

—Μὰ τότε, εἶπε ἡ ἡλικιωμένη κυρία μ' ὅλη της τὴν ψυχραιμία, τότε, σεβασμιώτατε, δὲν χωρεῖ καμμιὰ ἀμφιβολία : τὸ παιδὶ εἶνε δικό σας !...

* * *

Ἡ χρῆσις τοῦ χλωροφορμίου κατὰ τοὺς τοκετοὺς ἄρχισε νὰ διαδίδεται ἀρκετὰ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Δὲν πρέπει ὅμως μ' αὐτὸ νὰ φανταστοῦμε ὅτι ἡ μέθοδος εἶνε πολὺ νέα.

Πρὶν ἀπὸ πενῆντα χρόνια, ὁ ἰατρὸς Σίμσον προκάλεσε τὴν ὀργὴ τῶν κληρικῶν ἐναντίον του, ὅταν θέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν εὐεργετικὴ αὐτὴ ἀναισθησία κατὰ τὸν τοκετό, κι' αὐτό, ἐπειδὴ ἡ Βίβλος γράφει ὅτι ὁ Θεὸς καταράστηκε τὴν γυναῖκα νὰ γεννᾶ τὰ τέκνα της μὲ πόνους.

Ἕνας Καλβινιστὴς ἐπίσκοπος χαρακτήρισε ὡς ἀσέβεια καὶ πρόκλησι κατὰ τῆς ἐκκλησίας τὴν χρῆσι τοῦ χλωροφορμίου κατὰ τὶς γέννες.

—Τὸ νὰ θέλουν νὰ ἐξαφανίσουν τὸν πόνο ἀπὸ τὸν τοκετό, ἔλεγε, εἶνε δεινὴ προσβολὴ κατὰ τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐπέβαλε αὐτὸ τὸν πόνο στὴ γυναῖκα.

Τότε ὁ γιατρὸς ἀποκρίθηκε :

—Τί θὰ λέγατε, σεβασμιώτατε, ἂν σᾶς ἀποδείξω ὅτι ὁ πρῶτος ποὺ χρησιμοποίησε τὸ χλωροφόρμιο εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Θεός ; Ἀνοίξτε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ θὰ διαβάσετε ὅτι ὁ Θεός, γιὰ ν' ἀφαιρέσῃ τὴν πλευρὰ τοῦ Ἀδάμ, φρόντισε πρῶτα νὰ τὸν...κοιμήσῃ βαθύτατα !...

Κόκκαλο ὁ ἐπίσκοπος !...

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΤΕΥΧΟΥΣ
ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Τῆς ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΑΝΔΗΣ
«ΘΥΣΙΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ»
Ἡ πλέον παθητική, ἡ πλέον σπαρακτική, ἡ πλέον περιπετειώδης καὶ δραματικὴ ἱστορία ἔρωτος
ΕΠΙΣΗΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ
«ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ»
Γραμμένα ἀπὸ τὸν συνοδεύσαντα τοὺς πρώτους μας βασιλεῖς στὴν Ἑλλάδα, Βαυαρὸ ἀξιωματικὸ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ ΝΕΖΕΡ
Ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ ἀειμνήστου Νέζερ περνᾶ ὅλη ἡ ζωὴ τῆς ρωμαντικῆς ἐκείνης ἐποχῆς, μὲ τοὺς βασιλεῖς της, τοὺς αὐλικούς, τοὺς ἀγωνιστάς, τὸ λαὸ κλπ. κλπ.
ΤΕΛΟΣ, ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΕΥΧΟΣ
«Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΕΣ»
Τὸ πολύκροτο ἱστορικὸ ἔργο τοῦ Γάλλου συγγραφέως ΠΩΛ ΑΔΑΜ
Α' Η ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΡΗΝΗ
Οἱ Εἰκονοκλάσται, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, ἔρωτες καὶ μίση μέσα στὴν Αὐλή, κλπ. κλπ.